

Arrest

nr. 69 966 van 17 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X *alias* X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 19 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 4 mei 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 mei 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 De verzoekende partij kwam aan op Belgisch grondgebied op 11 februari 2001 in bezit van een Guinees paspoort op naam van T.A. Later bood zij zich aan bij de grenscontrole met een identiteitskaart van Sierra Leone en diende zij een asielaanvraag in onder de identiteit van B.I. Op 13 februari 2001 werd haar een beslissing tot weigering van toegang tot het grondgebied met teruggrijping betekend (bijlage 25*bis*).

1.2 Op 23 februari 2001 werd de verzoekende partij toegelaten tot het grondgebied, doch op 26 oktober 2001 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. Op 8 januari 2002 weigerde de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen eveneens de vluchtelingenstatus toe te kennen. Het beroep dat werd ingediend op 14 februari 2002 bij de Raad van State tegen de beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen werd bij arrest nr. 114.424 van 14 januari 2003 verworpen. Op 26 februari 2002 werd aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

1.3 Op 25 februari 2002 diende de verzoekende partij, overeenkomstig artikel 9, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), een aanvraag om machtiging tot verblijf in. Deze aanvraag werd op 1 juli 2002 onontvankelijk verklaard. Deze beslissing werd haar op 16 juli 2002 betekend. Op 6 augustus 2002 diende de verzoekende partij tegen deze beslissing een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring in bij de Raad van State. Bij arrest nr. 151.115 van 9 november 2005 werd dit beroep door de Raad van State verworpen.

1.4 Op 19 maart 2006 diende de verzoekende partij, overeenkomstig artikel 9, § 3 van de vreemdelingenwet een aanvraag om machtiging tot verblijf in. Deze aanvraag werd op 2 januari 2008 onontvankelijk verklaard. De desbetreffende beslissing werd hem op 1 februari 2008 samen met een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

1.5 Uit vingerafdrukvergelijking op 30 september 2010 bleek dat de vingerafdrukken genomen door PZ Regio Turnhout van de verzoekende partij overeenstemmen met de vingerafdrukken van B.I. die genomen werden door de Luchtvaartpolitie Brussel Nationaal op 12 februari 2001 bij diens asielaanvraag. De afgenomen vingerafdrukken bleken echter niet overeen te stemmen met de vingerafdrukken van K.S. die op 2 september 1999 een asielaanvraag indiende (vingerafdrukken genomen door de Luchtvaartpolitie Brussel Nationaal op 2 september 1999).

1.6 Op 4 mei 2011 werd door PZ Regio Turnhout een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld voor de verzoekende partij wegens inbreuken op de wetgeving inzake het verblijf van vreemdelingen. Diezelfde dag nog werd haar, overeenkomstig artikel 7 van de vreemdelingenwet, een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde betekend.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"(...) Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, hef verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet de persoon die zich voordoet als K.(...), S.(...) geboren te Freetown op (...), en welke verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, alias: B.(...) I.(...) ° (...) op Makeni het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Oostenrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Italië, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING:

0 - artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum

K.(...), S.(...) (Freetown op (...) nationaliteit Sierra Leone) heeft asiel aangevraagd op 02.09.1999. Hij werd gemachtigd tot een verblijf van onbepaalde duur bij beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken op 10.07.2001 op basis van het artikel 2,2 van de wet van 22.12.1999. Dus wegens onmogelijkheid tot terugkeer naar Sierra Leone.

Uit vergelijking van vingerafdrukken genomen van K.(...), S.(...) op 30.09.2010 door de lokale politie Turnhout met de database van Printrak blijkt dat deze afdrukken niet overeenstemmen met de vingerafdrukken genomen van K.(...) S.(...) bij zijn asielaanvraag op 02.09.1999. Ze komen wel overeen met de vingerafdrukken genomen van een zekere B.(...) I.(...) (° Makeni op (...) nationaliteit Sierra Leone) bij zijn asielaanvraag op 12.02.2001. Met andere woorden, de persoon die als B.(...) I.(...) asiel heeft aangevraagd gebruikt op heden de identiteit van de K.(...), S.(...) en verblijft onder die identiteit in het Rijk. Het is niet geweten waar de echte K.(...) S.(...) zich nu bevindt.

B.(...) I.(...) kwam op 11.02.01 aan in Zaventem. Vooraleer hij bij de grenscontrole een asielaanvraag indiende onder de identiteit B.(...), I.(...) werd hij door de luchthavenpolitie gecontroleerd aan de

gatecontrole bij landing van de vlucht SN676 vanuit Banjul. Bij de gatecontrole legde hij zijn vliegtuigticket voor en een Guinees paspoort (met nummer 161929 geldig van 07.08.00 tot 03.07.04) op de identiteit T.(...), A.(...) (°Conakry op 12.11.1967)

De betrokken vreemdeling heeft de identiteit aangenomen van een verblijfsgerechtigde vreemdeling om in België te kunnen verblijven. Aan de betrokken vreemdeling werd nooit een verblijfsrecht toegekend dus hoeft er ook geen verblijfsrecht te worden ingetrokken. De betrokkene is dus niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Griekenland, Oostenrijk, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta (1), om de volgende reden;

- * Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.
- * Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem betekend zal worden.
- * Betrokkene weigert manifest om op eigen Initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie, zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene heeft bij aankomst in België asiel aangevraagd op 11.2.2001 op naam vazn B.(...) I.(...). Deze aanvraag werd geweigerd op 8.1.2002 door de VBC.

Op 28.2.2002 diende hij een regularisatieaanvraag in op basis van art 9.3°.

Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 1.7.2002 en hij werd hiervan in kennis gesteld op 16.7.2002.

Een nieuwe regularisatieaanvraag werd ingediend op 19.03.2006 op basis van art 9.3°.

Deze aanvraag werd eveneens onontvankelijk verklaard op 20.1.2008 en hij werd hiervan in kennis op gesteld op 1.2.2008.

Met de toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

* Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

* Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.(...)”.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij niet aantoont over het rechtens vereiste belang te beschikken om het thans voorliggende bevel om het grondgebied te verlaten aan te vechten, gezien haar minstens op 1 februari 2008 bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven en de eerder gegeven bevelen definitief in het rechtsverkeer aanwezig zijn.

2.2 Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

2.3 De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing melding maakt van het feit dat de verzoekende partij tevens gekend is onder de identiteit B.I. doch zich voordoet als zijnde K.S.

Daar waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat de verzoekende partij in het bezit was en is van een paspoort afgegeven door de overheden van Sierra Leone, hetgeen behoudens tegenbewijs betekent dat hij de identiteit heeft die in het paspoort wordt vermeld, zijnde K.S. en dat niet op afdoende wijze wordt aangetoond dat hij niet de genaamde K.S. is, wijst de Raad er op dat uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat de vingerafdrukken van de verzoekende partij niet overeenkomen met de vingerafdrukken van K.S. (genomen door de Luchtvaartpolitie Brussel Nationaal op 2 september 1999), doch wel met deze van B.I. (genomen door de Luchtvaartpolitie Brussel Nationaal op 12 februari 2001).

Uit het administratief dossier blijkt voorts dat de verzoekende partij, onder de identiteit van B.I., reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van haar op 26 februari 2002 en 1 februari 2008 ter kennis gebrachte bevelen om het grondgebied te verlaten. Deze bevelen zijn allen genomen in toepassing van artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt verder niet dat voormelde bevelen werden aangevochten voor de Raad van State of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat zij definitief zijn en dienvolgens principieel uitvoerbaar.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partij niet en levert voor haar geen nut op, omdat de verwerende partij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 26 februari 2002 en 1 februari 2008 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122 790).

De verzoekende partij heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel. De opgeworpen exceptie is gegrond.

Het betoog van de verzoekende partij kan geen afbreuk doen aan de onder het punt 2.3 gedane vaststellingen.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend en elf door:

mevr. C. BAMPS,
dhr. M. DENYS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS